

Faglærers evaluering, MEVI302 høst 2018 – Avansert mediebruksanalyse, høst 2018

Emneansvarlig: Hilde Sakariassen

Faglærers vurdering av gjennomføring

MEVI302 er et nytt kurs, som ble gjennomført første gang denne høsten. Undertegnede var emneansvarlig for første gang.

Undervisningslokaler: Forelesningene har funnet sted på seminarrom i 5.etg, som er et rom som kan organiseres slik at det fungerer både til forelesninger, gruppearbeid og workshops. Dette fungerte fint.

Læringsplattform: Mitt UiB ble brukt til informasjonsdeling og kommunikasjon med studentene. Dette kurset var med på utprøvingen av digital pensumliste (Leganto). Det var ingen studenter som hadde spørsmål om hvor de skulle finne tekster, dermed oppfatter undertegnede som at dette fungerte godt, spesielt med tanke på at det var en del forskningsartikler på pensum som studentene kunne finne direkte her, heller enn å måtte søke de opp selv.

Obligatoriske aktiviteter: Studentene har vært en liten, men aktiv gruppe som stort sett har møtt på forelesninger (og meldt forfall om ikke) og har gjennomført de obligatoriske aktivitetene. Dette var å presentere og levere en skriftlig oppsummering av pensumtekst, å gjennomføre et forskningsintervju, samt å delta aktivt i utforming av intervjuguide og gi bakemeldinger til andre studenter på tekstseminarer. Basert på tidligere erfaring fra andre kurs ble det satt opp samlinger på 3 timer (kl 11-14) i første halvdel av semesteret, for å romme gjennomføringen av muntlige pensumpresentasjoner, som tar beslag på en stor porsjon av undervisningstiden. Dette fungerte godt – det gav fleksibilitet og rom til å tilpasse undervisningen underveis.

Vurderingsformen: Kurset har tre vurderingsformer (mappe, gruppearbeid, muntlig), som var utfordrende for studenter, undertegnede og ekstern sensor. Det krevde mye avklaringer fra undertegnede for at studentene skulle forstå hva den helhetlige vurderingen bestod av, i tillegg var tilbakemelding fra flere at de opplevde at gruppeoppgaven burde telle for større del av karakteren siden det var den de jobbet med gjennom semesteret. Kombinasjonen av vurderingsformer var også utfordrende for sensor og undertegnede. Mappen, som bestod av oppsummert pensumtekst og refleksjonsnotat skulle ha en delkarakter. Å sette karakter på en refleksjon er utfordrende, og denne bør vurderes å endres til et arbeidskrav i stedet for å inngå i mappen. Det var også utfordrende at muntlig eksamen ikke skulle være justerende, men ha en egen karakter (som telte en tredjedel). Kombinasjonen av vurderingsformer opplevdes i dette tilfellet å ha en litt utlignende effekt, slik at det ble ganske like samlekarakterer for mange av studentene, selv om de gjorde det varierende på de ulike delene. De fleste studentene gjorde det bra på eksamen og snittet ligger på B.

Frafall: 9 studenter var undervisningsmeldt og 8 av disse fulgte hele kurset og fullførte arbeidskravene. 7 av 8 gjennomførte vurderingsformene og bestod.

Studentevaluering av kurset: Det ble ikke sendt ut et eget evalueringsskjema til studentene ettersom det var relativt omfattende evalueringer inkludert i refleksjonsnotatet og som en del av muntlig eksamen.

Tilbakemeldingene er generelt positive, både når det gjelder seminarenes innhold, forelesere, emneansvarlig, informasjon, og instituttet som studiested.

De positive tilbakemeldingene er knyttet til at kursets innhold og pensum oppleves interessant og nytt. Emnets undervisningsopplegg – der første del har fokus på relevant teori og andre del er et praktisk rettet forskningsarbeid i grupper – får generelt positiv omtale. Flere framhever at det praktiske arbeidet gir koblinger til de teoretiske delene, og dermed mobiliserer innsikt studentene har fått i første del. Også gjesteforelesninger med professor II, Irene Costera Meijer og Janice Radway, ved instituttet var noe studentene opplevde som nyttig. Spesielt forelesningen med Janice Radway ble timet godt og studentene fikk høre henne snakke om intervju som metode rett før de selv skulle ut og gjennomføre et forskningsintervju (for flere var dette første gang de skulle intervju).

Det negative var at studentene opplevde triangulering og boken om denne metoden som vanskelig. Kurset var laget ut fra en antakelse om at studentene kunne et minimum av kvalitativ og kvantitativ metode, men forkunnskapen var mindre/mer glemt enn undertegnede forventet. Studentene opplevde også det at rekkefølgen på det vi gjorde som en del av prosjektarbeidet var komplisert og at dette førte til noe forvirring i starten, men dette var noe de også trakk frem som positivt senere ettersom de fikk erfare hvorfor forskningsprosjekt ofte har en gitt rekkefølge (og hva som skjer når vi ikke følger den). Det var også flere tilbakemeldinger som gikk på at studentene gjerne ville ha kommet i gang tidligere/hatt mer tid til prosjektarbeidet.

Emneansvarligs evaluering av kurset: Dette kurset handlet om avansert mediebruksanalyse, og det var valgt at vi skulle bruke metodetriangulering for å kombinere kvalitativ og kvantitativ metode. Med dette var tanken at studentene kunne bygge videre på den kunnskapen de hadde i begge metodene fra før.

Semesteret var to-delt. Første del gikk over seks uker med forelesninger og pensumpresentasjoner før vi gradvis gikk over i prosjektdelen av faget. Forelesninger som handlet om forskjellene mellom metoder og hva som er styrkene til kvantitativ og kvalitativ metode ble inkludert etterhvert som det ble klart at studentene hadde lite forkunnskaper. I løpet av den første delen gjennomførte studentene også et mediebruksintervju basert på intervjuguide de laget i fellesskap. Intervjuguiden tok utgangspunkt i de kvantitative dataene som var tilgjengelig for studentene, og formålet var at de skulle lage en intervjuguide med spørsmål som supplerte de kvantitative dataene. Først etter at intervjuene var gjennomført og transkribert, ble studentene delt opp i grupper og bedt om å lage en problemstilling. Dermed var det en del føringer som allerede var lagt når studentene skulle i gang med gruppearbeidet og skulle utforme en problemstilling. Dette opplevde de forståelig nok som vanskelig (men rekkefølgen ble som den ble fordi dette skulle passe inn i et undervisningsopplegg). Andre del av semesteret bestod av prosjektarbeid i grupper, der det ble holdt ulike tekstseminarer og workshop i stata. Gruppene fikk også veiledning underveis.

I prosjektarbeidet var studentene fordelt på to grupper. Den ene gruppen hadde en god opplevelse i arbeidet med gruppeoppgave, og den andre gruppen hadde et dårligere samarbeid der en person på gruppen meldte seg mer eller mindre ut. Felles for begge gruppene var at de

delegerte de kvantitative analysene til et av gruppens medlemmer. For den ene gruppen fungerte dette og for den andre gruppen ble dette et stort problem fordi den ene personen som hadde ansvar for de kvantitative analysene var den personen som meldte seg ut. Det at de kvantitative analysene ble satt til en person handlet i stor grad om at studentene ikke var fortrolig med stata, og de mente det var tidsbesparende om en person tok et hovedansvar. Det er et gyldig poeng, men betydde også at denne personen i stor grad ble sittende alene med å velge ut hvilke variabler som skulle inkluderes og hvordan disse skulle brukes i oppgaven. Dette var uheldig, for da var det mange av studentene som hadde veldig lite kontakt med de kvantitative dataene/analysene og dermed fikk lite læringsbytte på akkurat dette området.

Det at studentene var lite fortrolig med kvantitative data førte også til at begge gruppene jobbet med de kvalitative analysene først, og deretter ble det funnet frem data fra det kvantitative materialet som passet inn. Slik at begge gruppeoppgavene inneholder mest kvalitative analyser og i mindre grad kvantitative analyser. Det betyr at det var vanskelig å få god triangulering i oppgaven. I retrospekt virker det fornuftig å ha noen metodeoppgaver der studentene jobbet med ulike innganger inn til triangulering tidlig i semesteret. Slik det var tenkt var at triangulering var noe studentene skulle få erfare i prosjektperioden, men arbeidet kom sent i gang og dermed ble det ikke god nok tid til å jobbe med dette.

Forslag til forbedring: Metodearbeidet i kurset kunne vært bedre tilrettelagt ved å ha en lenger prosjektperiode og praktiske metodeoppgaver under veis. Individuelle prosjektoppgaver ville gjort at studentene måtte jobbe med analysen i sin helhet og dermed fått mer direkte erfaring med arbeid med både kvalitative og kvantitative analyser. Videre bør vurderingsformen forenkles. Det bør også avklares om det skal være krav til forkunnskap i metode eller om det er ønskelig at alle, også de uten noen forkunnskaper skal kunne delta (og ha utbytte) av kurset.